

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frttal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az

ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ,

a lap szellemi részét illető közlemények az

ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ

címlzendők.

A hirdetési díjszabályzatot lásd az utolsó lapon.

Szerkesztő bizottság: elnök **Paget János**; **Berde Aron**, **Szabó Sámuel**, **Szentgyörgyi József**, **Vörös Sándor**.
felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos**.

Tartalom: Erdélyi boraink szereplése a párisi közkiállításon. — A székes-fehérvári orsz. gazda kongressusról Szakács Péter. — Lótenyésztési jutalomdíj kiosztás Kolozsvárt. K. L. — Az orsz. m. kertészeti egyesület alakulása Székes-Fehérvárt. — A buza megdőlése ellen. — Biztos szer a moly ellen. — Kolozsvári Antal-napi vásár. — Értesítés az állat betegségekről. — Vidéki gazd. tudósítás: Apanagyfalú. — Üzleti heti szemle. — Piaczi árak. — Hirdetések. —

Erdélyi boraink szereplése a párisi közkiállításon.

(Folytatás.)

Ha ezen táblázat minősítési rovatát tekintjük, mindenekelőtt szemünkbe ölik azon — akaratlan — elfogultság, mely saját boraink helybeli osztályozásában nyilvánult, mert a párisi bíráló többször jóval alább minősített, mint a kolozsvári jury, míg a bécsi többször egyezik meg az itteni számokkal, — csalahatalan jele annak, hogy Bécsben a jury többség izlése természetesen közelebb állt a mienkhez, mint Párisban. Azon ritka eset, hogy Bécs, Kolozsvár és Páris teljesen megegyezik, csak egyszer fordul elő (Paget János 1868-ki gyéresi carbenetjénél), holott az aszuknál Páris egy ízben többet adott, mint Bécs (gr. Mikó örökösök 1866-beli tasnádi aszujánál). Örömmünkre szolgál constatalhatni, hogy számos bort találunk, mely mind a három bírálóknál kitüntetésben részesült, persze elütő arányban. Nagyon messze vezetne bennünket, ha minden egyes boresoportot külön megjegyzésekkel akarnók kísérni, az érdeklődő t. olvasó figyelme így is eléggé fel lesz költve. —

Magyarország borai és így az erdélyrészek is a nemzetközi főpalota nyugoti részének utolsó csarnokában voltak a belépőtől jobbra felállítva, míg a kis terem jobb oldalát liszt, pálnka, likör, paprika, húsféle stb. foglalta el. Kétségkívül nagyon szerencsés gondolat volt a borállványokat karsu vasoszlopokból szerkeszteni, melyek halavány-zöld üveg-lapokon a

palaczkoknak adtak helyet és miután az egyes állványok lapjai némileg eltérő magasságuak voltak, igen szép látványt nyújtott a szemnek az így keletkezett butellia erdő. E mellett minden egyes szakasz közvetlenül megközelíthető, minden etikett fent és lent jól olvasható volt. Az oszlopzatokat szőlőlevél futotta körül, jól utánzott gerezdek csüngtek a lugosra hajtott galyakon és fent a vastető alatt nagy guirlandban folytak össze. Ezen elrendezés ép oly gyakorlati, mint csinos lévén, nagy elismerést szerzett nekünk nemcsak a közönség, hanem a szakirodalom részéről is és így minden kiállításnak egyik sarkalatos czélja: a külhatás teljesen el volt érve.

A borkiállítás főhomlokzatát szépen készült borászati térkép foglalá el, adva a magyar borvidékek határait, területét, jelezve a minőségeket és végre közölve az átlagos bortermetelést. A kiállítási alap csekély volta nem engedte meg bár egy kicsike rüpiratnak szerkesztését és kinyomatását, mely az érdeklődőknek felvilágosítást nyújtott volna; arra sem volt költség, hogy az egyes borvidékek rövid jellemzése, bor- és szállítási árak, stb. a megillető állványokon plakátalakban feltüntethető lett volna: így azután nem lehet csodálni, ha szőlészeti viszonyaink ismertetése nem sikerült oly mérvben, mint óhajtottuk volna. Igaz, hogy más nemzetek sem igen tettek e tekintetben többet, mint mi, de ez reánk nézve nem lehet mentség, mert Párisban nyílt először alkalma a magyar államnak magát bemutatni, fel kellett volna tehát mindent használni, hogy e bemutatás, ha nem is diadalmas, de önérzetes, minden megengedett eszközzel maga javára felhasználó legyen.

Sajnálattal kell jelezniünk továbbá még azt is, hogy az erdélyrészi borkiállítók statistikája, mely nagy gondnal összeállítva kellő időben beküldetett (és mely alább közölve van), a hivatalos catalogusba előttünk ismeretlen okból felvéve nem lett.

Megemlíjük röviden, hogy az erdélyi gyűjtemény — üres palaczkok által képviselve — a nagy kerek közép állványt foglalta el; palaczk, etikett és kupak kifogástalan volt és töme-

ges egyszerűségének csinja által a legkedvezőbben hatott. Ezeket előrebocsátva térjünk át a legnevezetesebb részre, boraink belértékének méltánylására, a mint azt a nemzetközi jury megállapította.

Mint minden emberi intézmény, úgy a jury sem csalhatatlan, sem mint egész, sem egyes tagjaira oszolva és ha mindezen kívül megszokás, előítélet, éghajlati viszonyok és még tudja isten hány más heterogen ok érvényre jut, sőt döntő szerepet játszik, akkor nem lehet csodálni, ha az eredmény: az ítélet, nem felel meg a mi jogos várakozásunknak. Az elősorolt tényezők zsarnok módra gyakorolják uralmukat kivált ételital dolgában, az izlés különfélesége itt égbe magasztalja azt, mit másutt mint rosztat megvet: nagyon sok függ tehát attól, miképen van összeállítva azon bíróság, melynek illetékességéhez a tápszerek tartoznak. (Folyt. köv.)

A székes-fehérvári országos gazdakongressusról. *

Tizenegy éve mult, hogy Magyarország gazdaközönsége oly életjelt magáról s közakarátának oly határozott kifejezést nem adott, mint a Székes-Fehérvárt június 2—5-éig tartott országos gazda-kongressuson.

Magyarország kiválóan földmivelő, egyáltalában nyers anyagot termelő állam. Ez által szolgál az iparnak és kereskedelemnek, úgy a bel-, mint a külföldön s ez által fejlesztheti azokat a belföldön. Ettől van föltételezve egyuttal állami létezésünk is. Magyarország gazdaközönsége érzi s tudja, hogy ha mezőgazdasági üzlete pang, mi sors vár úgy az egyesekre, mint az államra, érzi s tudja, hogy ha a külfölddel való kereskedelme más államoknak olcsóbb termelése s versenye miatt megbénítva lesz, azt saját és az állam érdekeinek megóvása miatt tétlenül néznie nem szabad, hanem azon segíteni s újabb intézkedések által javítani kell.

Ezek és hasonló elvek vezérelték azon fenükölt szellemű férfit, gróf Zichy Jenőt is, a ki az észlelt bajok orvoslása tekintetéből hazánk gazdaközönségét tanácskozássra és határozat hozatalra Székes-Fehérvárra egybegyűjteni a mozgalmat megindította.

Törekvése nem volt haszontalan és fáradozása meghozta az édes gyümölcsöt. A II. országos gazda-kongressus nagy számban összegyűlt tagjai június 2-án kedélyes ismerkedési estélyen üdvözölték egymást. Másnap 10 órakor Kenessey Kálmán ministeri oszt. tanácsos, mint az értekezlet elnöke, lelkes beszéddel — mely az 1868-ban Budapesten tartott első országos gazda-értekezlet tanácskozmányait és határozatait is felölelte — az értekezletet megnyitotta, áldást és sikert kívánván annak működésére.

Következtek a tárgyalások.

Első kérdés a programm szerint:

„Az amerikai és oroszországi concurrentia folytán beállott gabona-árcsökkenés, a tulnyomólag gabonatermelést üző magyar gazda létezését nyomasztóvá tévén, mi a teendőnk,

hogy megállhassunk s úgy az állam, mint a családfenntartás által reánk rótt kötelességeknek eleget tehesünk?“ bevezette Kenessey Kálmán.

A több, mint egy óráig tartó, nagy gonddal egybeállított és bő tanulmányt nyújtó értekezés behatóan tárgyalta mindazon hátrányokat és hiányokat, melyek mezőgazdaságunk terén hová tovább mindinkább észlelhetők, rámutatott azon bajokra, melyeken a magyar gazdának mulhatlanul segíteni kell, sőt kötelessége, hogy létérdekoi ne veszélyeztessenek. Rámutatott, hogy mezőgazdaságunk terén a piaci- és takarmány-növények termelése s egyuttal az állattenyésztés közt még mindig nagy aránytalanság létezik, mert bárha minduntalan hangoztatjuk is, hogy: „hozzunk mezőgazdaságunkba helyesebb arányokat“, az tényleg nem vitetik keresztül. Pedig ez által juthatnánk oda, hogy ugyanazon területekről, pl. egy holdról, kevesebb költséggel sokkal nagyobb mennyiségű gabnát volnánk képesek termelni s e mellett állattenyésztésünk is jelentékenyen emelkedhetnék, melyek pedig a létezhetésnek, legkivált a nyomasztó viszonyok között, egyedüli alapját képezik.

A fentebbiekkel csak vázlatában is nagyon röviden érintett értekezésnek záradékaul a következő határozati javaslat szolgált:

„A székes-fehérvári országos gazdasági értekezlet, tekintettel azon hátrányokra, melyek a közelebb lefolyt évtizedekben szertelen mérveket öltött, tulnyomó gabonatermelésből származnak;

úgy a piaci terményekkel kiszivattyuzott föld erejének visszaszerzése s az ebben fekvő nagy nemzeti tőkének a jövődőség javára való fenntartása;

mint az évről-évre fenyegetőbb külföldi concurrentiával szemben való megállhatás, sőt létezés szempontjából:

ezennel kimondja, hogy minden magyar gazdának úgy saját, mint az ország érdekében kötelességében áll oda törekedni, hogy gazdaságában a gabonatermelés és állattenyésztés közt büntetlenül huzamos ideig nem mellőzhető helyes arányt, fokozatosan bár, de lehető gyorsan beállítsa; a gabonatermelés rovására tetemesen megcsökkent állattenyésztést erélyesen felkarolja s e célból gazdasági területének legalább 50 száztólóját (ide értve a kaszálókat, a szálas és gumós takarmány-termő tereket, a mesterséges és természetes legelőket) takarmánytermelésre fordítsa.“

Ezen elfogadásra ajánlott s az értekezés alapján bőven kifejtett igen üdvös javaslat beható tárgyalás alá kerülvén, azon módosítással lön elfogadva, miszerint az igen különböző viszonyok tekintetéből igen magasnak ítélt 50 száztóli takarmányos terület 33%-ra szállítottat le. Az állattenyésztés melegebb felkarolása pedig szintén kimondatott.

Továbbá, hogy az ez által reményletbe helyezett termény-többlet és emelkedő állatlétszám biztos piacot találjon, az értekezlet kimondotta, hogy helyesebb vasuti tarifa s vám-politika szerveztessék, a marhatenyésztési dotatio emeltessek és Budapesten rendszeres marhavásár szerveztessék és több, ez ügyben hozott, hasonlóképen üdvös határozat, melyek mindannyiának felölelése e szük kereten kívül esik. —

* Mult számunkra elkésve érkezett.

Második kérdés: „Mi módon kellene Magyarorszáiban a földmivélés előmozdítására hivatott s alkalmas közegeket szervezni, miként lehetne a földmivélés érdekeinek megfelelőleg nyomatékos és szakadatlan működő képviselői rendszert minden irányban létesíteni?” Bevezette: Máday Izidor, min. titkár.

Ezen nagyszabású kérdés kifejtése s megvitatása oly mélyre ható s tág körű, hogy bárcsak vázlatának fölvétele is messze tulszárnyalná azon határt, melyen belül szerény jelentésemnek mozogni kell. Azért e tekintetből eleget vélek tenni azáltal, hogyha ezen értekezésnek záradékát képező határozati javaslatot és a hozott határozatot röviden ide iktatom.

A határozati javaslat így szól:

„A magyar gazdák Székesfehérvárrt, 1879. június hóban tartott értekezlete kimondja miszerint

a földmivélés államfenntartó fontosságánál fogva annak emelését országos ügynek tartja, ugy a gazda-osztály jólléte, mint az ezen alapuló ipar és kereskedelem virágzása érdekében is;

a földmivélés emelésére az államhatalom közreműködését szükségesnek tartja olyformán, hogy a földmivélés emelésére alkalmas intézkedések keresztülvitelére hivatott állami közegek és intézmények állittassanak s a társulati intézmények megfelelő fejlesztés és gyámolításban részesüljenek; nevezetesen szükségesnek és már ma felállítandónak tartja

egy földmivélési államtanács felállítását;

az országnak külön gazdasági természetű vidékei szerinti kerületekben gazdasági felügyelők és kerületi gazdasági bizottságok szervezését;

kivánatosnak tartja a megyei gazdasági egyesületeknek olyforma újja szervezését, hogy azok működésük főszűlyát járásonként létesítendő vidéki gazdasági körök és specialis gazdasági ágak előmozdítására hivatott szak-egyletek alakítására fektessék.”

Ezen javaslatnak hosszas megvitatása után a congressus kimondja:

egy külön földmivélési ministert szervezését, külön költség nélkül, mely a mezőgazdasági érdekek különös gyámolítása és fejlesztésére van hivatva;

egy országos gazdasági tanács létesítését, melynek elnökét és tagjainak felét az ezután évenként összejövő congressus választja, a másik felét a kormány nevezi ki s melynek hivatása egyebek mellett a földmivélési ministert működésében tanácsával támogatni;

a megyei gazd. egyesületek újból szervezését kötelezőleg oly alapon, hogy azoknak működése folytonos és a gazdasági ügy előbbvitelére üdvös legyen;

végül pedig, hogy az ujon szervezett egyletek titkárainak fizetési és más egyleti költségek fedezhetőek legyenek, a közös érdek szempontjából kimondja, miszerint minden földadó forint után egy fél krajczár adó kirovandó, melynek beszedését a kormány lesz hivatva eszközölni, de mely kizárólag a gazd. egyletek fenntartására és a gazdasági ügy előbbvitelére fordítható.

Ezzel egyidejűleg 20 tagu bizottság megválasztása is

elhatározottat és tényleg keresztülvitetett, melynek működése a jövő kongressus egybejöttéig, illetőleg az országos gazdasági tanács megalakulásáig tart, a függő ügyeket intézi s működéséről a kongressusnak jelentést teend. —

A harmadik kérdés, — hogy „az 1868. évben Budapesten tartott országos borászati enquete óta a szőlőmivélés és bortermelésben haladás vagy hanyatlás tapasztalható-e? esetleg a hanyatlás oka miben áll s miként lehetne annak útját gátat vetni?” Molnár István által nyert igen tanulságos megoldást.

Kifejti értekező, hogy a magyar bortermelés körül haladás sok tekintetben ugyan észlelhető, de nem oly mértékben, mint azt Europa második bortermelő országától várni lehetne. Ezzel szemben azonban jelzi, hogy a hanyatlásnak is sok nyoma van, mely leginkább a szőlőfajoknak minden gond nélküli összekeverésében, e miatt a borok egyenlőtlensége s a fajborok hiányában, hibás metszés, csekély vagy semmi trágyázás, a borok rosz kezelése és a külföldi fogyasztók izlésének figyelmen kívül hagyása vagy nem ismerése, pincze-egyletek hiánya s több hasonló körülményben észlelhető.

Az ezen irányban hozott határozatok, hogy hazánkban a borászat újabb lendületet vehessen, önként következik, hogy a fentebb vázolt bajok és hiányok orvoslását célozzák, melyeket azonban terjedelmes voltak miatt ide nem iktathatok. —

A programm negyedik pontja: „A nemzetközi gabonakereskedés fejlődése, történelmi és statisztikai oldalról megvilágítva.” Bevezette Neumaun Armin. Határozati pontokat nem tartalmazván, a különben igen érdekes felolvasás fejtegetésébe nem bocsátkozom. —

Ötödik pont: „Gazdasági munkás kérdés a mezőgazdaság jelen körülményei közt, viszonyítva egy részben a gépek használatához, más részben a munkás kéz, illetőleg a népesség szaporodásához.” Bevezette Galgóczy Károly.

Előadó kiemeli a munkaerő hiányát, drágaságát s a munkás viszonyoknak már majdnem kiálhatlanná váló kellemetlenségeit, melylyel az ország különböző vidékein küzdeni kell. Utal az általános pangásra s a vállalkozási szellem csökkenésére, mely különösen a mezőgazdasági téren mutatkozik s melynek oka épen a fentebbi körülményben keresendő.

Értekezését két főfontosságú kérdésre osztja, ugyanis: „1) micsoda gépek, mily viszonyok és mily mértékben bírnak fontossággal a gazdasági munkaerő pótlására? 2) mily módozattal és mily eredménnyel volna a gazdasági munkaerő czélszerűleg szaporítható?”

Mellözvén e helyen az előadó által követett igen érdekes fokozatos fejtegetést, a felhozott kérdésekre egyenesen iktatom be a feleletet, hogy t. i. kézi munkaerő kimelés szempontjából különösen a kapáló, kaszáló- és arató-, szénagyűjtő- és cséplőgépeket hozza fel és kifejti, hogy csak ezen négyféle géppel, tekintetbe véve a mivélési terület nagyságát, melyen ezen gépek alkalmazhatók s ezeknek munkaképességét csakis a kézi munkaerővel állítván szembe: 70 millió kézinapszám volna megkimélhető vagy

pótolható egy éven át az országban. Hogy tehát ezen módon a kézi munkaerő jelentékenyen pótolható volna, az kétségtelen.

Továbbá a munkás erők telepítés által való szaporítását s olcsósítását fejtegeti s e célból bővebben megemlékezik Jászkerékegyháza és Karajcnó telepített munkás községekről, melyeknek létesítése után ott a munkás viszonyok kedvezőbbekké váltak.

Az erre vonatkozólag beadott javaslatra hozott terjedelmes határozatból kiemelem, hogy a munkaerő hiányából származó nehézségek leküzdésére, a géperő igénybevétele és terjesztése s a munkás népnek telepítés útján való szaporítása, mint főfontosságú tényezők mondatk ki. —

A hatodik pont: „Fehérmegye földrajzi, mezőgazdasági és statisztikai viszonyainak ismertetése“ — Kiss László előadó megbetegedése miatt elmaradt, de a kinyomatott értekezés a tagok közt szétosztott. —

Következett a hetedik pont: „Hogy a gabonárak csökkenése a magyar gazda létezését ne veszélyeztesse, az eddigi üzletrendszer változtatása szükséges; az állattenyésztés melyik ága szükségli viszonyaink közt a melegebb felkarolást?“ Bevezette Tormay Béla.

Ezen igen tanulságos és valóságos élvezetet nyújtó előadást a legnagyobb figyelemmel és érdekeltséggel hallgatta végig az értekező.

Előadásában, miután kellően méltányolta a juh- és sertés tenyésztést s azoknak megfelelő viszonyok között való meleg felkarolását és különösen a saját fajtájuk keretében való fejlesztését, javítását — de nem a szám szaporítását — ajánlotta, megemlékezett a ló tenyésztésről, mellyel már is szép siker éretett el. Számokban fejezi ki, hogy 1868. óta, mióta t. i. ezen tenyész-ügyet a kormány kezébe vette, mily jelentékenyen emelkedett a kivitel, tehát az ezen ág után való jövedelem is; ugyanis: 1867-ben kivitel volt 7000 db ló, mely után 1.050,000 ft jött külföldről az országba s ma már ezen szám oda emelkedett, hogy a múlt évi ősz óta, tehát idáig összesen körülbelül 8 hó alatt 20,000 drb ló vitetett ki s bejött utánna legalább is 7.600,000 ft, nem számítván a hádseregnek hazánkából fedezett szükségletét, a mely évente 5500 drbot tesz 1.300,000 ft értékkel. Tehát ezen téren az eredmény tíz év alatt igen szép. De azért még itt is sok a teendő s itt megállni nem lehet, hanem ezt is még fejleszteni kell.

Előadása azonban a szarvasmarhatenyésztés körül sarkallik. Kifejti, hogy annak melegebb felkarolása mennyire óhajtható s szükséges, nem csupán a trágyatermelés céljából, mert így csakis mint trágyatermelő gépek szerepelnének, a hol csak a szám, nem pedig a minőség határoz; pedig a minőség az s a tenyész-irány, melyek az adott viszonyok között a tenyésztőre nézve főfontosságnak kell, hogy legyenek.

A tenyész-irány kitzetésénél ismét a piacczal is számot kell vetni, melyen az állattenyésztési termékek értékesíthetők.

Tenyésztésre jó hazai fehér marhánkat ajánlja

első sorban és kiválóan, melynél már is ugy a létszámban, mint a minőségben hanyatlás észlelhető, minek oka az elégtelen bika számban és az apa-állatok meg nem felelő minőségében rejlik.

Az ezen előadás kapcsán 7 fő- és több alpontra osztott határozati javaslat, mely a szarvas-marhatenyésztés emelése, védelmezése s a tenyész-termékek értékesíthetése körül sarkallik, köztetszéssel változatlanul elfogadtatott —

A nyolczadik kérdést: „Ujabb időben az üszög kiszámíthatatlan károkat okozván a gazdáknak, mit kell tenniük, hogy e veszélyes növénybetegségtől szabadulhassanak?“ Bevezette Keuessey Kálmán. Elhatározatott, hogy a vetőmagnak páczolása foganatba vétessek és annak felkarolása minél szélesebb körben terjesztessék. —

Ezek voltak a programmban tárgyalásra kitűzött pontok, melyeknek tárgyalása kapcsán, ugy nemkülönb az értekező végén még több más indítvány is tétetett, melyek részben a kongressus által elfogadtattak, legnagyobb részt azonban a 20-as bizottsághoz lettek utasítva. Mivel pedig ezen elfogadott indítványok közül igen kevés lévén magán jellegű, hanem inkább a fentebb előadott javaslatokhoz sorakoznak, mindazoknak felsorolásával tér hiánya miatt nem foglalkozhatom. Egyet azonban ki nem hagyhatok, nem azért, miutha a többieknél inkább méltányolnám, sem azért, mert a jelen cikk szerény írójára terjesztette a kongressus elé; hanem mivel, mint az „Erdélyi Gazd. egyesület“-nek egyik megbízott képviselője, * indítványomat ezen t. egyesület nevében tévén, azt előterjeszteni számolatomhoz tartozónak ismerem; indítványom ugyanis így szölt:

Tekintve, hogy az 1878 év őszén Erdélyben, Háromszék-megyében kiűtött keleti-marhavész miatt a nyugoti államok addig részben nyitva volt határait Magyarországgal elött azonnal és végleg elzárták, mi miatt a külföldel folytatott szarvasmarha és nyerstermény kereskedelmünk teljesen megsemmisített;

tekintve, hogy a marhavész hozzánk mindig a szomszédos keleti tartományokból, — mint Moldva, Oláh- és Oroszországból — hurczoltatik be, hogy a vész behurczolásának meggátlása-, a nyugati államok határainak megnyitása — és így a külfölddel való marha és nyerstermény-kereskedelmünk megújulása remélhető legyen; mondja ki a t. kongressus, miszerint a keleti-marhavész elleni intézkedésről szóló 1874. évi XX. t. cz. 13 §. — mely a határzár érdekében a vész behurczolásának meggátlása tekintetéből azt mondja, hogy: csakis akkor zárandók el határaink a fentemlített tartományok elött ha azok valamelyikében a vész uralgván, az már a magyar állam határához 8 mfdnél közelebb is jelentkezik — olyformán módosítandó, hogy: ha a nevezett tartományok bármelyikében, bármilyen távol is határainkhoz, a vész kiűt; határaink azonnal elzárandók lesznek egészen a vész teljes megszüntéig.

Egyuttal a magas kormányt és törvényhozó testületet, ezen javaslat keresztülvitelére, haladéktalanul fölkérni kegyeskedjék. —

* Az erd. gazd. együletet a kongressuson még kolozs-monostori gazd. intéző Tulogdi Soma ur képviselte. Szerk.

Ezen javaslatot, mely előbb bizottsághoz lett benyújtva s tárgyalva, a kongressus egyhangulag elfogadta.

Időközben a 20-as bizottság tagjai megválasztván, a tárgysorozat véget ért s Kenessey Kálmán, mint az értekezlet elnöke, meleg bucsuszavakkal, jun. 5-én d. u. 1 $\frac{1}{2}$ órakor, a folytonosan élénk érdeklődést tanúsított második országos gazdaértekezletet bezárta. —

Most, midőn még e helyen az erdélyi gazd. egyesület igazgató választmányának, személyemben helyezett nagybecsű bizalmaért köszönetemmel adózok, ezennel közleményemet bezárom.

Szakács Péter.

Lótenyésztési jutalomdíj-kiosztás

Kolozsvártt.

A magas kormány a lótenyésztés érdekében évenként több megyében jutalomdíjakat szokott a tenyésztők között kiosztani, sikerült nevelésű lovakért. Ilyen jutalomdíjosztás volt folyó évi június 12-én Kolozsvártt, ez alkalommal egy éves méncsikó vásárlással egybekötve.

A jutalomdíjosztás iránti érdeklődés mind a pályázók, mind a közönség részéről kielégítőnek mondható, sőt haladás volt észlelhető, a mennyiben több pályázó lótulajdonos és pedig aránylag sikerültebb nevelésű lovakkal lépett a versenyterre; minek oka jó részt az volt, hogy más nap (június 13-án) Kolozsvártt országos vásár tartatott.

A pályázó lovak általában véve elegendő számmal és jó karban voltak, csupán a 3 éves kanczacsikóknál észleltünk némi hiányt; mert hat jutalom díjra csak nyolcz ló pályázott s ezek közül is csak négy tünt ki jutalomra méltónak; ennél fogva a fennmaradt 2 jutalomdíjat jól nevelt méncsikóknak ítélte oda a polgári és katonai hatóságból e célra alakult szakbizottság, mely a következő szaktekintélyekből állott: Báró Bánffy Dániel, az erdélyi központi lótenyésztés-bizottmány elnöke; Báró Bánffy Ernő, a Kolozsmegyei lótenyésztési bizottság elnöke; Gyarmathy Miklós, alispán; Gáll Gyula, Hosszú József és Szabó Gyula bizottsági tagok, a katonaság részéről: Ehrenberger cs. kir. alezredes; mint minsteri biztos: Pálffy cs. kir. őrnagy; Csaszka cs. kir. főállatorvos és Weinhold Tivadar megyei állatorvos.

Jutalomdíjakat nyertek a következő lótenyésztők:

1) Sikerült szopós csikóval bemutatott anyakanczáért: 1) Gajzágó Antal Kajántórol, világos pej kanczájával 12 darab aranyat; 2) Lázár Árpád Alsó-Zsukról, légszürke kanczájával 10 darab aranyat; 3) Vajda Károly Kis-Sármásról, mézszürke kanczájával 8 drb. aranyat; 4) Benedek Sámuel Kolozsvárról, légszürke kanczájával 6 drb. aranyat és 5) Pap Ananias Marótlakáról világos pej kanczájával 5 drb. aranyat. — 10 pályázó nem nyert jutalmat.

2). Három éves kanczacsikóért: 1) Fereneci Lajos Újfaluból, világos pej kanczacsikóval 10 drb. aranyat; 2) Molnár János Magyar-Szilvásról, sötét mézszürke kanczacsikóval 8 drb. aranyat; 3) Hosszu József

Mocsról, piros pej kanczacsikóval 6 drb. aranyat; 4) Klein Frigyes Gyaluból, világos pej kanczacsikóval 5 drb. aranyat; 5) Porucz Aurél Dezmérről, mézszürke 3 éves méncsikóval 5 drb. aranyat és 6) Páll Mihály Szamosfalváról világos szürke 2 éves méncsikóval 5 drb. aranyat. — 6 pályázó nem nyert. Megjegyzendő, hogy a két utóbbi (jutalomraméltó 3 éves kanczacsikók hiányában) nyert különben minden tekintetben kitünőnek mutakozó méncsikójával. —

Áttérve az állam részére vásárlandott egy éves méncsikokra, itt úgy találtuk, hogy eladó méncsikó volt elegendő, de a kifizetőt ezélnak megfelelő, t. i. hogy azokból a községek részére jó ménnek neveltessenek, vajmi kevés. Volt ugyanis elővezetve több tekintélyes lótenyésztő részéről 18 darab méncsikó, melyek nagyobb része tulmagasságot ígérő fejlődés miatt más részt pedig a gyenge alkat miatt nem jöhettek kérdés alá, csupán kettőt talált a díjosztó bizottság alkalmasnak, de a vásárlásra kiküldött minsteri biztos ezeket sem vette meg.

A díjosztó bizottság különben azzal a kedves reménnyel zárta be ez alkalommal működését, hogy jövőre még több tenyésztőt s még jelesebb lópéldányokat fog a versenyterén találni.

K. L.

Az orsz. m. kertészeti egyesület alakulása Székes-Fehérvárott.

A hazai kertipar érdeklői Székes-Fehérvárott június hó 4-kén tartott gyűlésén Lukácsy S. rövid beszéddel indokolta egy országos m. kertészeti egyesület el nem odázható szükségét, felkérve a tanácskozás vezetésére báró Puteáni Géza, a jegyzőkönyv vezetésére pedig Kodolányi Antal urat, mi köztetszéssel fogadtatván, elmondotta az egyesület alakításának eddigi történelmét, felmutatta az alapszabályokat és végre ezek felolvastatván, Melozser Gyula borsodmegyei gazd. egyesületi elnök azon indítványára, hogy az alapszabályok felett csak az egyesületi munkás élet lenne jogosítva idővel bírálatot mondani és a netán felismert csorbákat és hiányokat helyreigazítani, kerülje az értekezlet a kicsinyes ószrevételeket, fogadja azt el minden kifogás nélkül és tegye meg rögtön az egyesület megalakulására és az egyesületi munkásság kifejtésére vezető további lépéseket. Ennek következtében a felolvasott alapszabályok minden kifogás és megjegyzés nélkül egy akarattal elfogadtatván, határozatott:

1. Hogy az elfogadott alapszabályok szokott módon jóváhagyásul felterjesztessenek 2. Hogy az őszi alakulási és szervező vándor közgyűlésig az egyesületet a most elnöklő b. Puteáni Géza, Lukácsy Sándor igazgató, Kodolányi Antal titkár és Frommer Béla pénztárnok ideiglenesen képviseljék. 3. Hogy a legelső szervező vándorgyűlés sikere minél számos tag részvétét követelvép, bocsássa ki az ideiglenes igazgatóság az alapszabályok melléklésével az egyesülethez sorakozásra szolgáló aláírási íveket és azokat a lehetőségig terjessze. 4. Hogy az évi termési viszonyokat — az egyesületi célokat — és a tagok nyilvánuló igényeit számba véve, intézkedjék az első szervező vándor gyűlés helyének és idejének meghatározására, annak a tagok kedvezményeivel kapcsolatos összehívására és

a szervező gyűlés teendői oly tárgysorozatára, melyek az egyesület gyakorlati munkásságának hasznát már tényekben felmutassák. 5. Hogy az egyesület gyakorlati munkássága kifejtésére vidéki körök létesítését telhetőleg előmozdítsa. 6. Hogy a szervező első vándorközgyűlés intézkedéseig az egyesület központi helyiségeül a kellő elismeréssel fogadott felajánlás folytán Frommer A. (Budapesten, Károlykörut vagy országot 9. szám) irodája szolgáljon, hová minden küldemények intézendők.

(G. L.)

A buza megdőlése ellen,

Dessewffy Gyula a következő sikeres eljárást ajánlja: A megdőlést rendszeren sarlózással iparkodtak a gazdak megakadályozni, mi nézete szerint a termés rovására történik, mert eltekintve attól, hogy a sarlózás által a buja és zsenge növény igen letapostatik, melynek nyomai gyakran még aratáskor is láthatók, a legnagyobb kár abban rejlik, hogy a buzánövény legerősebb szára súlyos sebet kapván, ennek leggyakoribb következménye a főhajtásból eredő csonka vagy gyenge kalász s csak a gyökér mellékhajtásai adnak kellőleg kifejlődött kalászt. Ennél sokkal biztosabb óvszer a sima hengerrel való lehengerezése a buzának azon időben, midőn a kalász még ki nem jött, de a szárnyak legfelsőbb, a második csombókja közt van. Az így lehengerezett szár 2—3 napig, mint a deszka, simán fekszik a földön, aztán ott, hol a törést kapta, mintegy $1\frac{1}{2}$ —2 hüvelyknyire a földtől ezen törést egy újabb csombók képzése által behegeszti, azután a kalász kilökése alkalmával vagy meghajlik, vagy fent ismét új csombókat képezve, kalászát egyenesen függélyesen löki ki. Az így lehengerezett buzaszál dőlt szögletet képezve a mezőn, a földtől 1—2 hüvelyknyi magasságban áttörve marad mintegy lábnyi hosszúságban, azután ismét hajlást képezvén, függélyesen fölfelé tartja kalászát, és ily állapotban vihar és záporral daczol. A melléksarjadék lehengerezésénél törést nem kap s a főbb hajtásokba kelve szintén függélyesen marad. Ennek a magképzés és növés alkalmával az az eredménye, hogy minden kalász égnek néz, a megdőlt buzánál pedig éppen a kalász hajlik legjobban a földhöz és így a nap és a szabad levegő behatásától van elzárva, minnek következménye a szorult szem, laza termés, holott a hengerezett buzánál minden szem teljesen kiképződik. Ezen műveletet csak május közepén lehet alkalmazni, a fentebb leírt időpontban. A lehengerezésnél ügyelni kell, hogy az egyirányban lefektetett buzát visszajövő irányban ne érintse a henger, mert ekkor újból ellenkező oldalról kapván, ez a kalász kifejlődését meggátolja, és az ily hajtás rendszeren elszárad, ezért a föld egyik oldalán indítva a hengerezést egy bizonyos körben, a másik oldalon jön vissza a henger; a közepén, midőn már fennálló annyi vetés nincsen, melyet a henger elfoghatson, érintetlenül hagyatik. Egy irányban kétszer is kár nélkül mehet a henger a már lefektetett vetésen, de az is, ha lehetséges, kikerülendő, mert az igavonó marha lábnyomai is tesznek ekkor kárt. A lehengerezéshez mindenkor (kosárral ellátott) ökör használandó, mert ennek körme kevesebb nyomást ad, mint a függélyesebben lépdelő lóé, melynek körme, ha még vasatlan is, kemé-

nyebb lévén, gyakran zuzza a növényt. — Közlő saját birtokán 19 éve gyakorolja sikerrel ezen műveletet, ha a buzát tulbujaságtól félti. Szerinte érdemes e tárgy a kísérletre s bárki kicsinyben egy fél holdnyi területén megpróbálhatja s hiszi, hogy a ki egyszer kísérletet tett, megdőlni készülő buzáját más alkalommal bizonyosan lehengerezendi. (E—s)

Biztos szer a moly ellen.

A molyt az eddigi eljárás szerint vagy nehezen, vagy éppen nem sikerül távol tartani a ruhaneműektől; ezenkívül a butorokat némelykor éppen nem lehet megóvni tőle, mert legtöbbször már a butor-anyagban van benne, leginkább a szőrtben van a moly s onnan nehéz kiirtani, mi azonban azonnal megtörténik, ha finom porrá tört zöld gáliczkövet hintünk közibe, melynek semmi szaga sincsen, de a szöveteknek sem árt. Ugyanezt, ha prémek és bundákkal nyári eltevészkor teszszük, a moly ellen biztosítani fogjuk. Tapasztalás szerint ezen szeren kívül még úgy is lehet mindennemű ruhadarabot nyáron át a moly ellen megóvni, ha azokat tiszta vászonlepedőkbe jól beburkolva teszszük el. A vászont, mint tudjuk, a moly nera bántja, s így a többihez sem fér, csak jól el legyen burkolva.

(F. G.)

Kolozsvári Antalnapi vásár.

A kolozsvári Antalnapi marhavásár eléggé látogatott volt.

Eladatott:

200 drb ló, párja	250 — 500 fton.
460 „ ökör párja	200 — 400 „
170 „ 3 éves ökörtulok	180 — 270 „
40 „ 2 éves ökörborju	90 — 110 „
25 „ 1 éves „	70 — 90 „
760 „ tehén, párja	120 — 180 „
90 „ 3 éves üsző, párja	110 — 150 „
120 „ 2 „ „ „	80 — 95 „
153 „ 1 „ „ „	40 — 76 „
A gyapju mázsája 24 — 28 fton kelt.	

Értesítés a ragályos és járványos állati betegségekről 1879 június 7-ig.

Megye	Község	Az állatok faja és darabszáma	A kör megnevezése	Elhullt vagy gyógykezeltek
Brassó	Rozsnyó	1 ló,	bőrféreg	kiirtatott
„	Dereszte	1 ló,	takonykór	„
Háromszék	Ikafalva	1 ló,	„	„
Hunyad	Szászváros	1 ló,	„	„

Magyarország egész területe marhavásármentes.

Vidéki gazdasági tudósítás

Apanagyfalu, 1879. június 13.

Tavaszi munkálatainkkal készen vagyunk. A törökbuza kapálása jóformán véget ért. Őszi gabonánk szépek, többnyire elvirágoztak. A kaszálás meg volt, — szárítás most történik, — kevés, de jó fü termelt. Az ugarolás is meg lehetőségen halad. Szőlő kapálása múlt hó közepén elvégződött, — közepes termést várhatunk. Gyümölcs kevés mu-

fatkozik, — cseresznye érik. Kerteink szépek, — takarmányrépánk szépen fejlődik. — Időjárásunk, eltekintve a gyakori jég hullástól, mely szerencsénkre többnyire apró volt — kedvező. Gabona árak alant állanak, a marha ár ellenben magas. Napszám drága és kevés — kaszás 50 kr., kapás 40 és 35 kr. — Jármas és más állataink egészségesek. —
Rüszler Károly.

Értesítés.

Sajnálattal kell értesítenem számos ismerőseimet, kik tőlem a nyári ojtáshoz szemző-vesszőket kértek, megrendeltek vagy ezután megrendelni szándékoznak, miszerint **ez év folytán szemző-vesszővel senkinek sem szolgálhatok.**

Kísérleti gyümölcs-telepemet f. hó 11-én d. u. 6 óra tájban jég zápor érte. Dió nagyságu, szögletes és gerezdes jégdarabok hullottak sűrűn, majd egy negyed óráig, melyek a mutatkozó csekély gyümölcstermést csaknem mind levertek; a fák friss sarjait részint lehasogatták, részint eltördelték s lombjaiktól jó formán megfosztották. Remélem azonban, hogy fáimról, a még hátra levő tenyészeti idény alatt, a jövő évi tavaszi ojtáshoz elegendő vesszőt nyerhetek s így a kiknek most szemző-vesszővel nem szolgálhatok, a jövő tél folytán elegendő ojtó-vesszővel fogok szolgálhatni.

Kelt Mező-Kovácsházán, jun. 13. 1879.

Bereczki Máté.

Üzleti heti szemle.

(A „Pesther Lloyd“ nyomán.)

Gabona és gyapjúpiacz Budapest, jun. 8—jun. 15-ig. 1879.

Buza üzlet lanyha, 25 kr árcsökkenéssel forgalom 70000 metermáza, ár 9-90 frt.

Rozs lanyha, 28 kr árcsökkenés, forgalom 3000 metermáza, ár 6-10 frt.

Árpa lanyha, 20 kr árcsökkenéssel forgalom 2000 metermáza, ár: takarmányárpa 5-10 frt,

Zab finom keresve, forgalom 3000 meterm., ár 5-72 frt.

Törökbuza szilárd, forgalom 12000 metermáza, ár 5-36 frt.

Repeze mérsékelt, ár 12-75 frt.

Gyapju gyenge. Eladatott 90 metermáza baranyai két nyiretű 69—70 frt, 80 metermáza szennyes gyapju 38—39 frt, 60 metermáza tímárgyapju raczka 32—33 frt, 53 metermáza gyárilag mosott gyapju 95—137 frt. (Árak per 56 kilogramm.)

Gabona-árak:

minimum és maximum: Budapest junius 14	Bécs junius 14.
Buza 8-25—10-10 frt	7-20—11-70 frt
Rozs 6-15—6-30 frt	6-85—7-40 frt
Árpa, takarmány . . . 5-15—5-35 frt	5-00—5-60 frt
Árpa, szeszfőzésre . . 5-90—6-90 frt	— — —
Árpa, seres — — — — frt	6-70—9-60 frt
Zab 5-55—5-75 frt	5-90—6-90 frt
Repeze — — — — frt	13-00—13-52 frt
Törökbuza 5-05—5-20 frt	5-55—6-20 frt

Budapesti marhavásár junius hó 8., 9. és 11-én. Összes felhajtás 3920 db nagy- és 1131 db apró marha. Ebből eladatott: 30 drb. bika, 2562 drb. ökör, 744 drb. vágó tehén, 450 drb. fejős tehén, 131 drb. bival, 1112 drb. borju, 19 drb. bárány. — Árak: bika darabonként 80—175 frt, ökör páronként 225—450 frt, vágó tehén páronként 150—305 frt, fejős tehén darabonként 85—240 frt, bival páronként 170—260 frt, borju darabonként 12—25 frt, bárány páronként 7—11 frt. Husárak 100 kilonként: ökörhús 50—54 frt, tehénhús 48—51 frt, borjuhús 60—80 frt, bivalhús 46—48 frt.

Bécsi marhavásár junius hó 9-én. Összes felhajtás 4146 darab és pedig 1468 drb. magyar, 2218 drb. lengyel és 460 drb. német fajta; melyből — drb. ökör, — drb. tehén, — drb. bika és — drb. bival. Árak 100 kilonként: magyar hizó 50—56 frt, lengyel 50—54 frt, német 52—56 frt, tehén — — frt, bika — — frt, bival 43—45 frt. Lábán darabonként — — frtot fizettek.

Kőbányai sertésvásár jun. 13-án: (Az első magyar sertéshizláló részvénytársaság jelentése.) A forgalom csupán csak Bécs és Budapestre szorított és miután több kínálatot, mint vevő a piacon volt, az a nagy készletek folytán is nyomott hangulatban maradt. Az árak ismét 2—3 krral klgként visszamentek, hétvégével jegyzett árak alatt is kínálatott.

Jegyzett árak: magyar sertés nehéz 33 kr, könnyebb 35—37 kr. Vidéki sertés — kr, szerbiai makkolt 30—33 kr., oláh 30—33 kr., süldő 32—34 kr., netto súly klgként. Állomány: junius 6-ról maradt 88740 drb. Felhajtott: Alföldről hizott — drb., kövér 3530 drb., sovány 780 drb., Erdélyből 300 drb., Szerbiából 1990 drb., Oláhországból 240 drb., vidéki felhajtás 330 drb., magyar északi vasuttal 210 drb., összesen 95,560 darab. Elhajtott: Felföldre 940 drb., Bécsbe (mult héten 840 drb.) 3420 drb., Prágába 770 drb., Bodenbach felé 590 drb., Ruttek felé 430 drb., Mainz és Stuttgart felé 210 drb., budapesti fogyasztás 3110 drb., kültelki fogyasztás 360 drb., összesen 9660 drb. Marad állomány 85900 drb. A részvénytársaságokban 16840 drb. van elhelyezve.

Dresdai vásár junius 9. A vásáron 549 drb. vidéki és 178 drb. magyar sertés volt, az első 42—48 filléren, utóbbiak 45—46 fill. keltek el 1/2 klg. Eladatlanul maradt 115 db magyar sertés.

Berlini vásár junius 9. Felhajtás 1482 drb. Árak magyar sertés — mrk, 50—55 fl. tárával, mecklenburgi — — mrk, vidéki sertés — — mk, orosz — — mk. 100 fl.-ként. 20% tara mellett. Üzlet élénk, árak emelkedőben.

Bécsi sertésvásár junius 10-én. Összes felhajtás 4340 darab és pedig 1002 drb. nehéz, 1477 drb. közpnehéz és 1861 drb. süldő; melyből — drb. magyar, — drb. orosz-lengyel, — drb. szerb és — drb. oláh fajta. Árak 100 kilonként: nehéz 32—34 frt, közpnehéz 29—31 frt, süldő 34—40 frt, szalonna és zsír 46—52 frt. —

Disznózsir árak csökkenőben; kész áru hordóval együtt — — frt, juli-sept. havi kötésben hordó nélkül 39 frt.

Szalonna lanyha irányzat; vidéki szalonna 35 1/2—38 frt, városi áru 37—39 frt, füstölt szalonna 44—45 1/2 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS

Hirdetések.

Pérez-kölcsönök

a birodalom bármely részében telekkönyvezett földbirtokra 1000 frttól kezdve bármily magas összegig, 5 vagy 6% kamattal törlesztésre és 5000 frton felülieket még előnyösebb feltételek mellett gyorsan eszközölk.

Bekebelezett terhek kifizetését szintén eszközölk.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál

(2.) (24—52.)

Hat. engedélyezett

„Ipar- és kereskedelmi ügynöki iroda.“

Kolozsvárt, Páris-utca 19-ik sz. sajtóház.

Értekezhetni posta útján, vagy személyesen naponta d. u. 1—4 óráig.

(1.)

Figyelmeztetés.

(21—52.)

A jégüzlet ideje közeledtével felhívjuk a birtokos osztály becses figyelmét azon — eddigelé egy biztosító társaság által sem nyújtott — megközelítő előnyökre, melyeket társaságunk biztosító feleinknek felajánl.

Ugyanis azon felek, a kik várható kalászos terményeiket (a repceze kivételével) **május hó 10-ke előtt** biztosítják, minekutánna azon esetre, ha **május 25-ig bezárólag** biztosított vetéseiket fagy rongálná, a fagy által megrongált vetések biztosított értéke után **a díjakat visszszakapják** és a fagy által meg nem rongált termés értéke továbbra is érvényben fenntartatik; szükséges azonban, hogy a fagy által okozott kár és annak mennyisége azonnal bejelentessék, hogy a díjvisszatérítést függelék által rendezhessük. **Május 25-ke után** jelentett fagy által okozott kár után nem térítetik díj vissza.

Továbbá, hogy társaságunk azon feleket, a kiknek terméseik **(dohány és szőlő kivételével)** a **mult 1878. évben** társaságunknál voltak biztosítva, de kárt nem szenvedtek, a mult évben fizetett tiszta díj után, ha hasonló biztosításaikat jelen évben is intézetünknel eszközöltetik, **8 1/2 % díj engedményben részesíteti**, mely összeg, hivatkozással az illető mult évi kötvény számra, az idej kötvényben lesz leirandó.

**Az első magyar általános biztosító társaság
kolozsvári főügynöksége.**

Piaci árak.

A heti vásár		Egy hectoliter (=70 kupa)						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	tiszta buza	felegy buza	rozs	árpa	zab	törökbuza	széna	szalma	tűzifa	marhahús
Á r a k r a j e z á r o k b a n											
Besztezerce		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brassó		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Csik-Szereda		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Déás	jun. 3	475	425	375	—	150	210	—	—	200	40
Déva		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erzsébetváros		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mogaras		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
N.-Fehérvár		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Sz.-Miklós	jun. 7	725	570	390	375	200	350	170	36	—	40
Kolozsvár	jun. 12	500	—	300	—	170	300	200	190	300	46
U.-Vásárhely	jun. 12	600	400	350	—	230	280	350	200	400	40
Hagy-Enyed		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
N.-Szében	jun. 13	500	400	320	310	190	300	120	80	300	44
Szegvár		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Sz.-György		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Szamosújvár		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Régen	jun. 12	500	385	320	190	160	245	120	50	230	40
Sz.-Udvarhely	jun. 10	550	400	350	—	250	325	160	41	200	40
Torda		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V.-Munyad		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Mellékletek

100 darabonként 1 forint 40 kr-ával számíttatnak.

A hirdetés szövegét a t. megrendelők minden külön díj nélkül teljes szorint akarhányszor változtathatják.

Az „Erdélyi gazda“ hirdetési díjszabályzata.										
A kivánt tér megnevezése	szori hirdetésnél									
	fizetendő forint									
	1	1-3	1-6	1-12	1-18	1-24	1-30	1-36	1-42	1-52
10/16 v. egész oldal	7	20	31	65	95	120	140	160	180	210
5/16 v. fél „	4	10	18	33	48	60	70	80	90	105
3/16 v. negyed „	3	6	9	17	24	30	35	40	45	53
1/16 v. nyolczad oldal	2	3	5	9	12	15	18	20	23	27
1/16 v. tizenhatod „	1	2	3	5	6	8	9	10	12	14

Ezenkívül 30 kr. bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai és lapunk t. előfizetői 25% vagyis egy negyedrészt engedményben részesülnek, ha hirdetésük beküldésekor tagsági vagy előfizetői minőségükre hivatkoznak.